

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 292: Vì Người Khác Mà Nói, Ấy Là Lợi Tha. Chữ “Kỳ” Ấy, Chính Là Chỉ Cái Phước Của Việc Thọ Trì Và Thuyết Giảng, Vượt Hơn Người Chỉ Làm Việc Bồ Thí Đã Nói Ở Trước

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 022)

Chuyên ngữ: Tịch Minh

【Vì người khác mà nói, ấy là lợi tha. Chữ “kỳ” ấy, chính là chỉ cái phước của việc thọ trì và thuyết giảng, vượt hơn người chỉ làm việc bồ thí đã nói ở trước.】

Người được nhắc đến ở phía trước, thực ra mà nói chính là chỉ Vua Đại Phạm Thiên; ông ấy dùng bảy báu trong đại thiên thế giới để bồ thí, ông ấy là thí tài, là bồ thí tài vật. Bồ thí tài, chỉ cứu giúp người lúc cấp bách nhất thời, giúp người giải quyết khó khăn trước mắt, chứ không thể giúp người giải quyết vấn đề một cách viên mãn. Đây là tài thí không bằng pháp thí.

Chúng sanh chúng ta ở trong sáu nẻo luân hồi, vấn đề khó khăn nhất chính là việc lớn sanh tử. Chúng ta không có cách nào liễu sanh thoát tử, không có cách nào vượt thoát luân hồi sáu nẻo, đây là một sự việc vô cùng lớn. Tiền tài không thể giải quyết được việc này, bảy báu trong vô lượng vô biên đại thiên thế giới cũng không thể giải quyết được, chỉ có Trí huệ mới có thể giải quyết được, Kim Cang Bát Nhã mới có thể giải quyết được.

Đây chính là lý do vì sao nhiều tiền của như vậy cũng không sánh bằng bài kệ bốn câu trong kinh Kim Cang, đạo lý chính là ở chỗ này. Bài kệ bốn câu nói ở đây, là nói bất kỳ bốn câu nào trong kinh Kim Cang, chư vị cần phải biết điều này. Không nhất định là chuyên chỉ cho bài kệ “Tất cả pháp hữu vi...” ở phía sau, không nhất định như vậy, mà là bất kỳ bốn câu nào. Ở Ấn Độ xưa, bốn câu gọi là một bài kệ, cho nên bất luận là bốn câu nào cũng được, đều có thể dùng nó để làm công phu quán chiếu, đều có thể đạt được sự thọ dụng chân thật.

Vì sao nó lại vượt hơn [tài thí], chúng ta đã làm rõ ràng cả lý và sự ở đây rồi. Người y theo kinh Kim Cang mà tu hành, chính là người thọ trì. Thọ trì kinh Kim Cang, không có ai là không hành bồ thí cả; kinh Kim Cang dạy chúng ta: “Nên sanh tâm không trụ vào đâu mà hành bồ thí”, vậy thì đương nhiên họ chịu bồ thí, đương nhiên sẽ làm, đâu có chuyện không bồ thí.

Việc bồ thí mà họ tu, nói thật ra, chúng ta nhìn trên tướng, dường như không sánh bằng việc bồ thí bảy báu trong đại thiên thế giới của Vua Đại Phạm Thiên, dường như là không sánh bằng, trên hình tướng thì không bằng; nhưng trên thực tế, nói với chư vị, đã vượt hơn việc bồ thí bảy báu trong đại thiên thế giới rồi.

Vì sao vậy? Chỗ này đã giảng rồi, phía trước đã nói rồi, cái tài thí kia của vị ấy là “phước đức tướng”, còn người thọ trì kinh Kim Cang bồ thí là “phước đức tánh”, vậy thì làm sao giống nhau được! Phước đức tướng làm sao biến thành phước đức tánh? Bởi vì họ không chấp trước, họ không chấp tướng, không chấp tướng thì tương ưng với Tánh. Tánh đức tận hư không trùm khắp pháp giới, đâu phải là tam thiên đại thiên thế giới có thể so bì được.

Đạo lý này, sự thật này, người biết được thì rất ít. Bạn mới biết người thọ trì kinh Kim Cang thật là phi phàm, thật sự bất khả tư nghị! Chư Phật Bồ-tát nhìn thấy, không ai là không tán thán.